

EL MICALET GALÀCTIC

El dia que les ones del mar em van entrar a la panxa

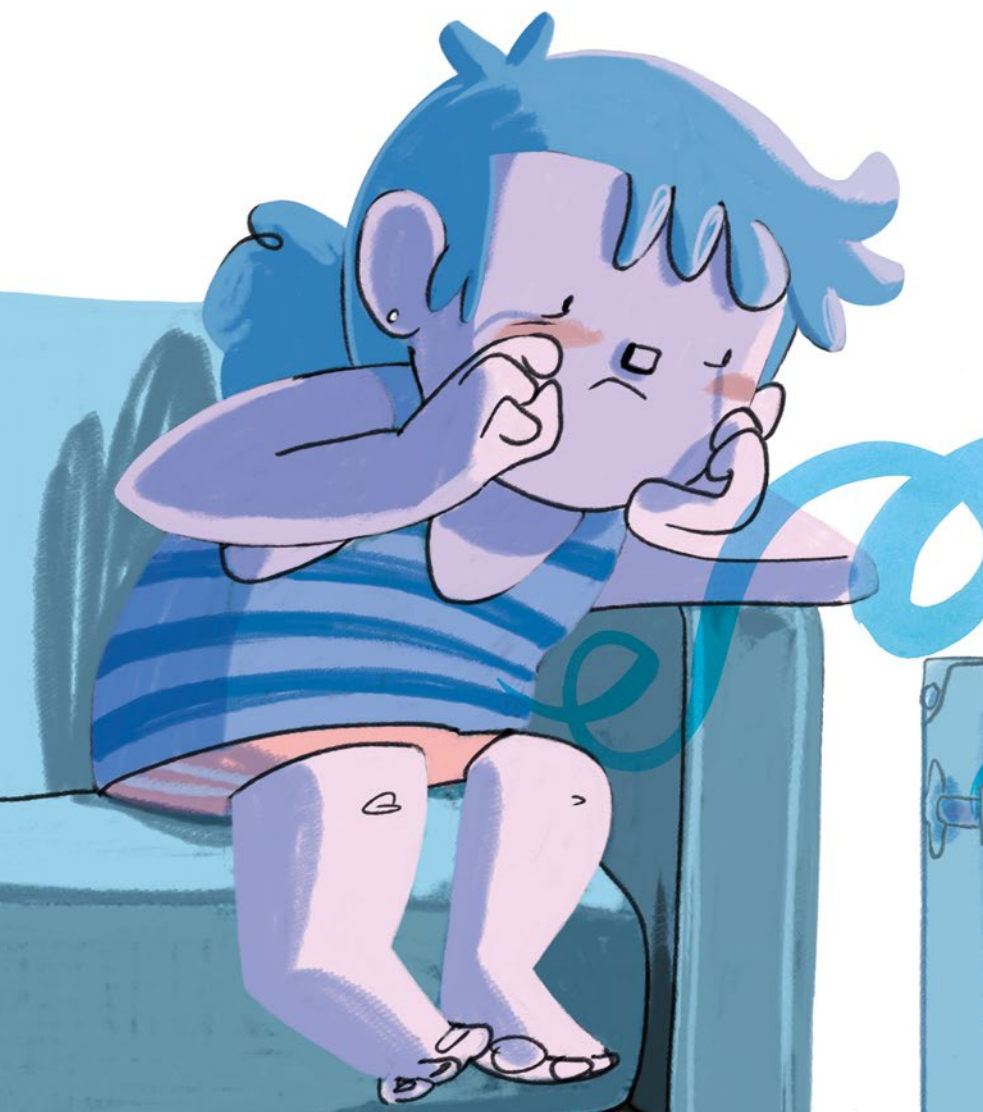
Cinta Arasa

Il·lustracions de Joan Turu

Em diuen Aran i el dia que les ones
del mar em van entrar a la panxa de
veres va ser l'últim de les millors
vacances de la meua vida.

Era l'estiu passat, quan encara tenia sis anys (ara ja en tinc set!). Aquell dia jo no entenia res. No podia parar de plorar, però no estava trista. Vull dir que no havia passat res trist de veritat.

La mare i el pare em diuen sovint:
«Aran, si no ha passat res de trist,
no té sentit que plores». Volen dir
que seria una ximpleria, que seria
plorar per no res, sabeu?

Vos ho explicaré tot des del
començament: el pare, la mare i jo
ens n'havíem anat cap a l'Illa quan
es va acabar l'escola.

10

Em sembla que no m'havien passat mai tantes coses divertides com durant aquelles vacances, però el més divertit que em va passar –i també el més bonic!– va ser conèixer Quim i, després, Gertrudis i Enriquet.

